

mange Besvigelser har man i Løbet af det sidste Aar konstateret ved Hjælp af den Revision af Sporteljournalerne, som nu finder Sted? Naar vi til Efteraaret faar disse to Spørgsmaal fuldt belyst, vil vi være i Stand til ved Behandlingen af det Lovforslag, som man altsaa tør paaregne at se forelagt, at tage en Drøftelse paa rationelt Grundlag af, hvor stor Betydning hele dette Revisionshensyn har for disse Afgifters Berigtigelse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ikke har stor Betydning. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man ved at foretage en Stikprøve-Revision i Virkeligheden vilde naa meget videre baade i Retning af at sikre sig mod de ufor-sætlige Fejl og at forringe Muligheden for, at Besvigelser kunde passere upaataalt.

Med disse Ord skal ogsaa jeg anbefale at stemme for Lovforslaget.

Justitsministeren (Steincke): Da der formentlig senere bliver rig Lejlighed til at drøtte det i Udvalget rejste Problem om, i hvilken Udstrækning Tinglæsningsafgifter eventuelt bør berigtiges gennem Stempelmærker, skal jeg ikke forsøge nu at optage nogen Diskussion med det ærede Medlem Hr. Pürschel om Realiteten i hans sidste Indlæg, hvis Eksistens jeg skal hende Finansministerens Opmærksomhed paa. Derimod vil jeg gerne tilbagevise den Paa-stand, hvormed det ærede Medlem Hr. Pürschel begyndte, og som vedrørte Behandlingen af hele denne Sag. Det ærede Medlem ansaa det for karakteristisk for det Tempo, hvori Forhandlingerne her paa Slutningen af Samlingen foregaar, at det var undertegnede, der repræsenterede Finansministeren. At dette er sket, er ikke saa meget Udtryk for det Tempo, hvori vi arbejder, som for det herfra helt forskellige Forhold, at denne Lov staar i saa nær Tilknytning til den store og nys gennemførte Tinglæsningslov, at det var efter Overenskomst mellem Finansministeren og undertegnede, at jeg har repræsenteret Finansministeren i denne Sag. Der var ogsaa den kedelige Omstændighed ved det ærede Medlems Bemærkninger, at man af disse kunde faa det Indtryk, at undertegnede ikke havde noget at bestille, medens Finansministeren var overanstrengt. Ogsaa dette vil jeg gerne tilbagevise.

Pürschel: Jeg har naturligvis ikke paa nogen Maade villet fornærme den højt-ærede Justitsminister ved at give Tinget et ganske falsk Indtryk af, at han ikke var overanstrengt. Det kunde ikke falde mig ind. Men jeg maa sige, at Ministerens For-

klaring var jo ikke helt fyldestgørende af, hvorfor Ministeren ikke mødte i Udvalgs-mødet, men Finansministeren der var repræsenteret ved en højtstaaende finansiel Embedsmand.

Justitsministeren (Steincke): Dette staar ikke i Forbindelse med nogen som helst Overanstrengelse hos nogen Minister, men med det simple Faktum, at det Spørgsmaal, som Udvalget særligt ønskede at diskutere, ganske specielt vedrørte Finansministeriets Administration.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—23 samt Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919 om Fæstegodssets Overgang til Selveje og om Brug af Huse paa Landet, jfr. Lov Nr. 217 af 21. April 1921.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6464).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Martin Hansen, Hækkerup* og *Kr. Pedersen*:

Til § 1.

1) I 2den Linie indsættes efter Ordet „Huse“: „, hvis Ejer ogsaa ejer anden Landejendom,“.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Landbrugsministeren*:

Til § 5.

2) I 3die Linie indsættes efter Ordet „paa“ Ordene: „de under et Gods hørende.“

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Landbrugsministeren*:

Ny Paragraf.

3) Efter § 5 indsættes en ny Paragraf, saalydende:

„Bestemmelserne om Brug af Huse paa Landet i Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919, i Lov Nr. 217 af 21. April 1921 og i nærværende Lov kommer ikke til Anvendelse i de Tilfælde, hvor Ejeren af et